

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe un ū anŭ 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și strătăutate:

Pe anŭ 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULŪ L.

SĚ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrișori nefrancoate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 45.

Vineri, 27 Februaru (11 Martie).

1887.

Brașovŭ, 26 Februaru 1887.

Tôtă lumea era curiosă sĚ vedă, ce atitudine va lua guvernulŭ rusescŭ în urma execuțiunilorŭ d'în Ruscicuț. Pân' acum însĚ nu s'a produsŭ nici o schimbare în direcțiunea politicea acestui guvernŭ. Chiar și în cercurile diplomatice franceze se crede, că cu tôte represaliile regenței bulgare Rusia nu va eși din rolulŭ ei de până acuma.

Adevăratŭ, că execuțiunile din Ruscicuț au produsŭ mare amărăciune în Rusia, căreia îi dă espresiuine viuă panslavistulŭ Katkov în ȝiarulŭ sĚu „Moskovskija Vjedomosti.” „Môrtea lorŭ de onóre (adeacă a rebelilorŭ)” — esclama Katkov. „va nasce eveneminte, va pune în mișcare istoria... noi nu vomŭ uita niciodată, că acești ómeni au cădŭtŭ jertfă devotamentului lorŭ cătră Rusia ca martorii acelorŭ legături strânse, ce leagă națiunea lorŭ cu Rusia.”

Fóia din Moscva ar voi sĚ facă responsabile pe „puterile Europei civilizate” pentru acestŭ „omorŭ,” ce s'a petrecutŭ sub ochii lorŭ și cu „consēmământulŭ lorŭ secretŭ.”

Cu tôte aceste Rusia pare a nu avé dorința de a interveni în Bulgaria, părăsindŭ politica ei expectativă de până acuma și „Novoie Vremia”, dă espresiuine situațiunei cu următóarele cuvinte: „Totŭ ce se petrece acum în Bulgaria este opera puterilorŭ apusane cari suntŭ și responsabile pentru ea, și Rusia nu intenționează de a le ușura gréua răspundere prin vre-o modificare a politicea sale.”

Cu alte cuvinte, guvernulŭ rusescŭ temporisază, nu este decisŭ încă a mobilisa și a pune rezolvarea cestiunei în ascuțișulŭ sabiei, ceea ce dovedesce, că alianțele între puterilŭ încă nu sunt perfecte, căci bine trebuie sĚ ne notămŭ, că ađi totulŭ depinde dela gruparea puterilorŭ și nu mai póte procede nici Rusia de sine stătătorŭ, fără de a sci mai înainte ce atitudine vorŭ lua celelalte puteri.

În momentele de față se pare, ca tótă greutatea situațiunei se concentrează în Roma. Cu cine va merge Italia? Étă importanta întrebare a momentului, dela care depinde ađi fórte multŭ. „Temps” din Parisŭ vrea sĚ scie, că alianța Italiei cu Austria și Germania încă nu s'a reînóitŭ și asigură, că scopulŭ Italiei ar fi numai susținerea păcii și că acestă țēră nu se gândesce a lua unŭ angagementŭ, care sĚ o oblige a rădica într'unŭ casŭ eventualŭ arma în contra Franciei.

Cum vedemŭ, cestiunea bulgară stă în legătură cu multe alte cestiuni și în prima liniă cu cestiunea alianțelorŭ între puteri și nu trebuie sĚ ne mirămŭ decă se va mai amána și acum soluțiunea ei și se vorŭ face noue experiminte conchiământu-se érași Sobrania bulgară și așteptându-se ca ea sĚ împace lucrurile în sensulŭ pretensiunilorŭ guvernului rusescŭ,

Nu e însĚ cu tôte aceste nimicŭ mai ușorŭ cu puțință, decâtŭ ca vr'unŭ evenimentŭ neprevădŭtŭ sĚ răstórne tôte combinațiunile și sĚ facă de minciună tôte pređicerile unei soluțiuni pacifice a încurcăturai bulgare.

Regența bulgară, care a ajunsŭ a nu se mai încrede în nimeni, s'a plânsŭ, după cum asigură „Corespondența politică”, și guvernului românŭ din cauza propagandei revoluțiunare, ce-o facŭ emigranții bulgari pe pământulŭ României. În Ruscicuț autoritățile bulgare sĚ fi mersŭ așa departe până a suspițiuna și consulatulŭ românŭ de acolo, la care au ordonatŭ o perchisițiune domiciliară, cređendŭ că se află ascunși acolo insurgenți, însĚ cercetarea n'avŭ nici unŭ rezultatŭ.

Decă Bulgarii pretindŭ dela guvernulŭ românŭ sĚ estrădeze pe rebeli, atunci pretindŭ ceva ce unŭ statŭ liberŭ nu póte împlini, dér credemŭ, că este o dovadă de ajunsŭ pentru atitu-

dinea guvernului românŭ testimoniulŭ ce i-lŭ dă întregulŭ corpŭ diplomaticŭ, că s'a purtatŭ în tôte privințele corectŭ.

Uneltirile ministrului Trefort.

Cetimŭ în „Magyar Tanítóképző” Nr. 4.:

Asupra representațiunei motivate a autorității preparandiei învățatorescŭ de statŭ din Deva, d. ministru de culte și instrucțiune a ordonatŭ, ca limba română sĚ rămână și mai departe ca obiectŭ de învățământŭ obligatŭ pentru toți elevii institutului. Mai nainte elevii de limbă română și maghiară au învățat separatŭ, adecă dela câte unŭ altŭ profesorŭ limba română; spră a învăța acestă limbă cu mai multŭ succesŭ, autoritatea institutului a cerutŭ o astfelŭ de întocmire, ca toți scolarii sĚ învețe împreună limba română dela unŭ profesorŭ.

„La învățarea acestei limbi — așa ȝice ordinațiunea ministerială — sĚ nu se învețe literatura română, ci ținta sĚ fiă exclusivă aceea, ca și elevii maghiari sĚ póta învăța într'atâtă limba română, ca sĚ póta fi instalați ca învățători în ținuturile de limbă română, cu copți sĚ póta vorbi în limba lorŭ maternă și așa mai departe.”

„Étă că noi nu ne tememŭ de învățarea altorŭ limbilŭ ale patriei. De aci sĚ învețe matadorii principali ai naționalitățilorŭ nóstre, că concetățenii nostri de limbilŭ streine au mai mare necesitate d'a învăța limba țerii, decâtŭ noi pe a lorŭ.”

„De aci urmază, că „patrioții”, cu totŭ așa de „patrioticulŭ” ministru Trefort sĚ facă bine sĚ ne slăbescă cu uneltirile de maghiarisare. Punctum!

Unŭ martirŭ politicŭ.

„Sieben. d. Tageblatt” din Sibiu publică sub acestŭ titlu unŭ articolŭ de fondŭ, în care vorbindŭ despre protestările ce le-au provocatŭ enunțaiunile lui Mocsary în sinulŭ conaționalilorŭ sĚi maghiari și chiar între alegătorii sĚi din Halas, ȝice între altele:

„Politicilorŭ maghiari, cari vedŭ soluțiunea cestiunei naționalitățilorŭ numai în domnirea necondiționată și nețermurită a maghiarismului, le a devenitŭ incomodŭ Mocsary cu strigătele sale de Cassandră, ba li se pare chiar periculosŭ.

Elŭ a trebuitŭ sĚ fiă dér delăturatŭ și încă iute și fundamentalŭ.

În véculŭ nostru luminatŭ se înțelege, că nu se mai potŭ folosi mijlócele ce se foloséu în vécurile trecute atâtŭ de adesea și cu succesŭ contra ómenilorŭ, cari avé cutezanța a manifesta păreri și convicțiuni proprie, ce nu erau părerile conaționalilorŭ sĚu a soților lorŭ de credință. În ȝiua de astăđi lucrulŭ acesta se face într'unŭ modŭ mai delicatŭ cu puterile de care dispune timpulŭ.

Discursulŭ lui Mocsary în favórea dreptului ȝe existență alŭ naționalitățilorŭ nemaghiare a întĚmpinatŭ între conaționali sĚi din parlamentŭ desaprobaré adencă espriată în gura mare. Nimeni altulŭ ca ministrulŭ președinte Tisza însuși a pășitŭ în contra lui Mocsary, espriându-și „părerea de rău” asupra acestui fiu perdutŭ alŭ poporului maghiarŭ. După aceea a urmatŭ cruciada pe tótă liniă pressei maghiare, o nedemnă gónă, care însĚ puté sĚ fiă sigură de succesulŭ ei.

Ar trebui sĚ credă omulŭ, că nimicŭ nu póte fi mai ușorŭ, decâtŭ a resfrânge cu argumente ale rațiunei politice, ale dreptului, sĚu cu fapte pe Mocsary, decă acesta în adevărŭ a vorbitŭ asemenea nebunii. Nimicŭ însĚ din tôte aceste! Ei au suspiționatŭ și au insultatŭ pe Mocsary, l'au declaratŭ de unŭ bătrânŭ slăbănogŭ și vanitosŭ, l'au declaratŭ de nebunŭ, dér nu i-au pututŭ resfrânge părerile.”

Răspunde apoi acelorŭ foi ungurescŭ, cari au

încăputatŭ lui Mocsary inconsecvență, arătându, că elŭ în adevărŭ de 30 de ani totŭ aceleași idei le-a mărturisitŭ. Nu totŭ aceeași se póte ȝice de parlamentarii și bărbații de statŭ unguri, cari în anii 1860, când n'aveau puterea în mână, promiteau naționalitățilorŭ munți de aurŭ, ér acum nu vréu sĚ audă de ele și nici chiar de legea de naționalitate. În fine fóia germană sibiriană espriă speranța, că Mocsary va fi realesŭ și în dieta viitoare, căci elŭ luptă pentru o cauză, a căreia victoriă finală e neîndoiósă. Stările actuale interióre în Ūngaria nu se potŭ susține pentru durată. Trebuie în cele din urmă sĚ li se deschidă ochii și Maghiarilorŭ. Apoi încheiă cu următóarele cuvinte: „Fiă, ca patriotulŭ Ludovicŭ Mocsary sĚ ajungă sĚ vedă soluțiunea cestiunei naționalitățilorŭ în sensulŭ programei sale!”

SCRILE ȝILEI.

În articolulŭ primŭ de erŭ amŭ vorbitŭ despre uneltirile contra școlilorŭ românescŭ din comitatulŭ Clușului. Étă cum stă lucrulŭ: Dr. Nagy Iozsef, mediculŭ primarŭ din comitatulŭ Clușiu, dintr'o visitațiune a sa, făcută în cauza bólei epidemice de ochi, face unŭ raportŭ despre situațiunea școlilorŭ din părțile Huedinului. Pe basa acestui raportŭ, „Kolozsvar” nu se póte mira în de ajunsŭ, cum de tocmai în comitatulŭ Clușului, în imediata atingere cu centrulŭ Kulturegyletului, mai virtosŭ școlile românescŭ, și în deosebi în ceea ce atinge starea sanitară, se află într'o stare atâtŭ de „barbară”; cele mai multe școle suntŭ înguste, cu necurățeniă, aerŭ greu mirositorŭ, nepodite, cu ferestrelle sparte, încălțitulŭ se face cu nisce sobe de cărămidă rele; totŭ copilulŭ de Valahŭ aduce cu sine diminéța câte unŭ lemnŭ, pe care îl aruncă în sobă și pe când ar fi sĚ se încălđescă sala, espiră órele de prelegere. Așa se întĚmplă acesta în Crișeni, Sebeșii mari, Ciuciaco, Meregyo, Bóci, Alunenŭ etc. În Crișeni școla este de 1/2, stinjinŭ înaltă, cu 3 ferestri dintre cari câțiva ochi suntŭ lipiți cu hârtiă, podéla lipsesce, murdăria e mare, soba este înlocuită cu unŭ cuptorŭ de cărămidă, se află în acestă școlă 60 copii pe unŭ teritorŭ de 6—7 stinjini pătrați. Totŭ așa raportează Dr. Nagy că este și situațiunea școlilorŭ din Sebeșii mari și Ciucia, și deși aci se află o esemplară școlă de statŭ, economii români își trimitŭ copii lorŭ la murdara școlă gr. or. În Alunenŭ școlă română este cercetată de 30 copii, dér sala nu este mai mare de 4 stinjini, copii stau pe picioré înbulđiți în jurulŭ părețilorŭ, căci n'au unde sĚ ședă. „Kolozsvar” declară situațiunea acestorŭ școle de „asiatică”, și în cauza acesta s'a făcutŭ și o interpelațiune în adunarea din urmă a comitetului comitatensŭ. Speréază însĚ fóia ungurescă, că inspectorulŭ de școle va lua dispozițiuni energice, ca aceste școli sĚu sĚ se'nchidă, sĚu sĚ se ridice din „scandalósa” situațiune în care se află. — Va sĚ ȝică, amŭ ajunsŭ sub stăpânirea ungurescă acolo, ca însiși Ungurii sĚ nu póta altfelŭ califica starea școlilorŭ din acestŭ statŭ, decâtŭ ca stare barbară și asiatică! E o mărturisire, cu atâtŭ mai prețiosă cu câtŭ se scie de tótă lumea, că totŭ câștigiulŭ muncii și amare a poporului românŭ întră în visteria statului și în fondurile Kulturegyleturilor.

—x—

În urma epistolei deschise, pe care d. Ludovicŭ Mocsary a adresatŭ o alegătorilorŭ sĚi din Halas, partida independentilorŭ de aici a ținutŭ ședință în urma căreia presidiulŭ partidei independente din Halas a trimisŭ lui „Egyetértés” următórea telegramă, cu data 6 Martie a. c.: „Partida independentă din Kiskun-halas în ședința sa de astăđi declară cu hotărire, că vederile deputatului dietalŭ Ludovicŭ Mocsary espriate în epistola sa adresată cu data 12 Februaru a. c. cătră cetățenii alegători din orașulŭ Halas, le primesce și aprobă chiar și în cele ce se referŭ la naționalități: că adecă despre dispozițiuni federalistice nici vorbă nu póte fi, că supremația Maghiarimei nu se póte trage la îndoiélă, că legea pentru naționalităđi din 1868 este basa, pe care putemŭ încăpe bine unii cu alții” — despre ceea ce d-lŭ deputatŭ die-

tală Ludovic Mocsary va fi încunoscintat prin presidiu. Subsemnatul Dr. Farkas Imre, din Clușiu Kis Istvan, președintele partidei independente. — Independenții din Halas au ținut așăder o adunare deosebită în afacerea Mocsary. Adunarea dintăiu, care l'a desaprobat, n'a fostu der compusă din aderenții lui. Acesta o mărturisește și „Egyetértés“, care scrie că concludulă alegătorilor din Halas, prin care se desaproba atitudinea lui Mocsary în cestiunea naționalităților, n'a fostu luat de toate partidele, ci numai de elementele care i-au fostu contrare lui Mocsary și la alegere.

—x—

O telegramă din Viena comunică, că delegații români însărcinați cu negocierile convențiunii de comerț sunt așteptați acolo săptămâna viitoare.

—x—

D-lă Bartha Miklos, redactorul foiei kossuthiste din Clușiu, vrëndu să provöce *partidele unguresci la unire și frățietate* în fața pericolösei constelațiunii politice de ađi, ca argumentu între altele aduce înainte și cestiunea naționalităților din Ungaria și luându de exemplu pe Români ăice: „Românii cu nimicu din câte s'au făcutu de 20 de ani din urmă nu s'au pututu împăca. Avem rege ungurescu, ei au numai împăratu; avem dietă ungurescă, ei au numai conventicul din Sibiu; avem pressă liberă, ei o folosescu acesta numai pentru abuzuri; avem libertatea cuvântului, ei facu întrebuintare de acesta numai când în adunări ascunse aduc hotăriri secrete; avem stindardu naționalu, ei tolosescu alte colorii; avem patriă comună, ei poftescu altă patriă și pe acesta voiescu s'o rupă în bucăți. Öre cu sfatü ar fi, ca acești frați la casu de răsboiu să ne afle pe noi, Maghiarii, împărțiți în două tabere?“. Din aceste considerații îndemă d. Bartha, ca la alegerile din anul acesta guvernamentalii să ia o atitudine mai puțin dușmănosă față cu opoziția. — Minunată strategie electorală, numai cătu d-lă Bartha Miklos și-a trădat scopul.

—x—

Legea glötelorü nu cuprinde referitorü la preoți și învățători nici o dispozițiune specială, pentru aceea consiliulu ministerialü a aflatu necesaru a aduce unu concludu în sensulu căruia preoții sunt scutiți de acestu obligamētü, ăr învățătorii au favorulu a puté servi în loculü unde funcționează, și încätü sunt indispensabili pentru instrucțiune, potü fi și dispensați prin ministrulu dela înrolare în casu de mobilizare.

—x—

O telegramă din Viena comunică: „Dece vagöne încărcate cu munițiuni de artilerie și 15 vagöne purtându tunuri Krupp, au pututu, mulțamită autorizațiunii guvernului, să plece în Bulgaria, loculü de destinațiune alü acestui materialü de răsboiu.“ O telegramă din Sofia mai spune, că se confirmă vestea, că guvernulu bulgarü a încheiatü la Londra unu împrumutü de 20 milioane franci.

—x—

Ni se scrie din Varadia, comitatulu Timișului, că în 15 (27) Faurü c. corulu vocalü de acolo a datü o producțiune, concertü cu balü, la care, pe lângă aceea, că ar fi succesü räu nemulțumindü pe publiculu ascultătorü, s'ar fi petrecutü și scene scandalöse. Anumitü să fi provocatü aceste scene chiar președintele corului, învățătorulu G. T. A trebuitü să intervină autoritatea publică și să sisteze petrecerea. Se mai ăice, că aminti-

tulü învățătorü, care e și comisarü peste învățătorii, provöcă adeseori scandale chiar și prin birturi în care multe nopți perde; trece ca denunțiantü și intrigantü mare. Töte acestea le face în temelulu protecțiunii de care se bucură la superiorii săi.—Amü dori, ca inviniirile aceste, dintre cari amü amintitü numai pe cele mai mici, făcute învățătorulu G. T., să nu se adevörescă; ăr decă inviniirile sunt adevörate, atunci ceremü dela autoritatea nöstră scolară din Caransebeșü să ia grabnice mäsuri de îndreptare.

—x—

Föia națională sèrbescă „Branicu“ Nr. 23 publică unü avisü alü deputatulu dietalü M. Dimitrievici cătră alegătorii sèrbi din patidulu naționalü, în care se pune în vedere o conferință generală pentru a se discuta și decide: decă în vederea forțelorü dezvoltate din partea adversarilorü mai e cu cale să participe alegătorii sèrbi la alegerile viitoare, care se vorü face acum nu pentru trei, ci pentru cinci ani, și alü cărorü rezultatü favorabilü este mai multü ca nesigurü? Loculu și timpulü conferinței se va ficsa într'o conferință mai restrinsă și se va face cunoscutü în curëndü, deocamdată deputatulü Dimitrievici face atenți pre alegătorii ca înainte de conferință să nu se angajeze nimēnui. — Va se ăicä se gândescü acum și Sèrbii la pasivitate.

—x—

În Vesprimü și împrejurime s'a simțitü Vinerea trecută unü cutremurü de pământü în formă de valuri. În urma sguduirei — direcțiunea nordostică — s'au spartü multe ferestri, tablourile de pe päreți s'au pusü în mișcare, mobilele în unele locuințe au fostu aruncate unele peste altele. Cutremurulü nu s'a repetitü.

—x—

„Spionulu muscălescü“ alü lui „Kolosvár“, despre care din isvorü „vrednicü de credință“ comunicase ăilele trecute, că s'a prinsü la nunta unui „Valahü“ din comitatulu Treiscaune, a fostu unü cersitorü vagabundü, care bëndü puținü rachiu va fi voitü pöte să pună la probă „eroismulu patrioțilorü“, făcëndü ca din glumă „unele declarațiuni prea indiscrete“, pentru cari solgăbirēlulü din S. St.-Georgiu l'a condamnatü la 8 ăile arestü. Desmintirea acesta o dä „Szék. Nemz.“ care de altmintrelea admite, că cersitorulu și-a jucatü rolulu cu succesü, der cum că ar fi sciutü să vorbescă patru limbi — nici vorbă! Cu alte cuvinte li-s'a jucatü „patrioțilorü“ o festă, care nu le prä face cinste, plus isvorulu „vrednicü de credință!“

—x—

După cum anunță foia ungurescă „Szilagy“, la Zeläu au sositü 1300 pușci sistemü Wenzel, pe sēma glöștiilorü, cari, ăice „Kolosvár“ nici nu s'au organizatü.

—x—

Mișcarea poporațiunii Brașovului în 1886 a fostü următorea: au muritü 783 brașoveni și 51 străini, ceea ce face în terminü mediü 26 casuri de mörte la 1000 locuitorii. După religiune au muritü 319 gr. orientali, 222 evangelicü de conf. augsb., 172 rom. catolicü, 56 evangelicü de conf. helvet., 14 mosaici; 394 de sexü bărbătescu, 389 de sexü femeescü. S'au născutü 966 copii vii (499 de sexü bărbătescu, 467 de sexü femeescü), 43 copii mortii, 72 copii nelegitimi (7.4 procente). După religiune s'au născutü: 379 gr. orientali, 239 evangelicü de conf. augsb., 236 rom. catolicü, 89 evangelicü de conf. helvet., 23 mosaici. Prin urmare poporațiunea a crescutü cu 183. Copii până la 5 ani au muritü 377,

așăderă 47.9 procente, și 40 (20 bărbați, 20 femei) persoane în etate de peste 80 ani.

—x—

Din Cracovia i se raporteză lui „P. L.“: „Tribunalulu țerii de aci i-a fostu datü pe mână unü sergentü majorü rusü de gendarmeria anume Mihail Krieger, care făcuse în stațiunile Cracovia, Bochnia, Tarnow și Dembica desemnuri militare. Arestatulü era travestitü și se ăice că are complici, cari însă până acum n'a pututu fi descoperiți.

—x—

Din Roma se comunică, că pater Beck generalulu ordinului Jesuiților, a muritü în etate de 92 ani.

—x—

D-lă Ioanü Catona, învățătorü în Cicudiu, s'a logoditü cu d-șöra Elena Bucșia. -- Intr'unü ceasü bunü!

Situațiunea Austro-Ungariei și a României față cu încheierea tratatului de comerț.

„Economia Națională“ scrie despre acesta următorele:

„Nu avem la ordinea ăilei cestiune economică mai importantă decätü cea privitoare la încheierea unui tratatü de comerț cu Austro-Ungaria. De aceea credemü că este utilü a se cerceta, care este situațiunea respectivă a celorü două state, căci numai astfel se va puté cunoșce întru câtü interesele nöstre ne impun a face cutare concesioni în schimbulü altorü concesioni ce ni s'ar face.

Până acum s'a cređutü în monarchia vecină, că convențiunea espirată era câtü se pöte d; avantajösă pentru România; că noi căștigămü mai multü sub regimulu convenționalü decätü vecinii; că după espirarea acelei convențiunii interesele. cari au să suferă mai multü, sunt interesele române căci se credea cum că piețele din Austro-Ungaria erau cele mai sigure și mai seriose pentru desfacerea productelorü nöstre agricole și a vitelorü. Acestea admise, la Viena și la Pesta mai cu sēmă s'a cređutü și se crede încă, că se pöte dobândi unü tratatü de comerț analogü cu convențiunea espirată, plus o convențiune veterinară, care să reguleze modulü cum are să se facä importulu și să specifice mäsurile de poliția veterinară.

Lăsändü pe vecini să cređă ce vorü voi, să căutămü a supune cunoscinței publicului românü, cum stau perspectivü cele două țeri acum, în pređia de a se începe negociațiunile.

Și înainte de töte pentru ca cestiunea să fiă mai bine înțelșă, să precisămü, că comerčiulu nostru de esportü se compune mai în totalü din cereale, făinuri și animale vii, că acestü comerț a fostü în cei din urmă șese ani următorulu, esprimatü în lei:

Anii	Totalü esport.	Cereale și făinä	Animale vii.
1881	206,518,317	157,255,557	16,597,429
1882	244,730,190	197,920,416	10,877,538
1883	220,650,279	172,557,012	11,642,451
1884	184,115,542	136,181,619	7,600,124
1885	247,968,201	188,711,105	6,355,465
1886	258,249,595	176,493,100	7,221,155

Cifrele ne spunü, că trei pătrimi din întregulu nostru esportü se compune din cereale și vite; că în anulü celü mai favorabilü pentru comerčiulu cu vite, adică în 1881, acestü comerț de abia represintă 8 la sută din întregulu nostru comerț, ăr comerčiulu de cereale represintă în același anü 76 la sută.

Totü cifrele ne mai spunü că, pe când comerčiulu de esportü cu cereale a fostü öre-cum permanentü, celü cu vitele s'a împuținatü până ce s'a redusü dela 16 milioane numai la 7 milioane.

Așăder puterea nöstră de esportatiune stă în vëndarea cerealelorü și în o proporțiä redusă în vite. Întrebarea este acum: cine ne cumpără mai multe cereale, cu alte cuvinte, care este tērgulu celü mai importantü

FOILETONU.

Încetățenirea numirilor străine și înstrăinarea celorü române.

Nu e cătuși de puținü o nouitate literară ceea ce afirmü, că tipăritorii stau în strinsă legătură cu scriitorii.

Toți însă se vorü uimi despre ceea ce le voiu povesti, că pe când tipăritorii se silescü în România a înlocui cu cuvinte române cuvintele schimonosite ca *zețar, zețăriä, winklak, șpalt și schiff*, în același timpü scriitorii încetățenescü în limba nöstră o grămadă de cuvinte și numiri străine, înstrăinändü pe cele române.

De unü timpü încöce pe totă ăia cetimü în colönele ăiarelorü nöstre cuvinte ca *Reichstag, Statthalter, Landwehr, Landsturm, Föispan** ș. a.

E adevöratü că la introducerea acelorü cuvinte și ale altora de neamulu lorü contribuie în România într'unü modü specialü traducătorii jidovi, cari nu știu românește, dela *Agenția Havas* și *Agenția Liberă*, der nu e mai puținü adevöratü, că celorü cari știu românește și învötescu condeilulü în mână le incumbă datoria de-a nu privi cu nepăsare la ăilnica strecurare în

*) ăicemü și noi, nu föispan, ci „fișpanü“, cum eşprimă poporulü, pentru a distinge era persecuțiunilorü de ađi de aceea eră, când erau „comiți supremi“ între cari se aflau și Români.

rubrica permanentă a se vicului telegraficü a acelorü numiri, pe care noi nu-le înțelegemü.

Din cauza acestei nepăsări amü ajunsü să vedemü prin ăiarele nöstre asemenea construcțiunii romănesci:

„Reichstagul a votatü legea Landsturmului. Statthalterulu din Czernowicz a chematü Landwehrul. Föispanul din Kronstadt a înființatü o carantină la Ober-Tomoș.

Nu numai aceia cari nu știu decätü bună cartă romănescă, der chiar și aceia cari mai știu și alte limbi nu potü să înțelgă o asemenea galimatiä.

Pentru ca să nu ne facemü de risulü lunei ar trebui, ca séu să scriemü cum se cade și cum se cuvine, séu să aruncămü condeilulü la o parte ca să nu mai chinimü frumoșă nöstră limbă romănescă.

Öre n'ar ședeä și scriitorilorü mai frumoșü și n'ar înțelge și cetitorii mai ușorü când ar ceti:

„Parlamentulu (camera, dieta, adunarea, representațiunea imperiului) a votatü legea glötelorü. Guvernatorulu din Cernăuți a chematü milițienii. Prefectulu (comitele supremü) din Brașovü a înființatü o carantină la Timișulu de susü ș. a.

Mergëndü însă înainte pe calea pe care amü pornitü, ca mâne o să ne pomenimü că cei rēi de gură vorü bärți, că modernii nöștri scriitorășii au datü mâna cu cafegii din Bucuresci în ale cărorü localuri nu se mai cere decätü „schwartz“ séu „schwartz“ în locü de

cafea și nu se mai aude decätü *zahl séu zooohl* în locü de *platä*.

Cu ușurința cu care scriemü și ăicemü astăđi *Ober-Tomoș* totü cu aceeași ușurință vomü puté ăice mâne și *Ober-Berg séu Berg-Auf* în locü de *Predelü* și *Puzendorf* în locü de *Posada* ca și Sașii din Ardealü, cari din satulu romănescü *Meri-din-dealü* au făcutü *Morienthal*.

Încetățenindü mereu cuvinte și numiri străine și înstrăinändü pe cele române nu vomü mai avé să ne mirămü când vomü auđi strigändü pe d. Hunfalvy cu documente la mână, că Români suntü veneticü în țera lorü.

Neapöratü când filologulu și istoriculü maghiarü d. Hunfalvy a emisü o asemenea teoriä mai întâiu în privința Ardelenilorü avea la mână fără indoelä *charta murală* a d-lorü Socec, Sander și Teclu editată la Bucuresci, și după cum ăicü d-lorü, *desemnată și esecutatä după cele mai bune date* (?)

Avënd în față unü astfelü de documentü necontestatü până acum de toponimiști și istoriografii nöștri și pentru a puté sta și eu de vorbă cu d. Hunfalvy, am studiatü cu deamēruntulu charta numită, care atērnă pe päreții tuturorü școlorü și redacțiunilorü din România, și cu sfiälă și cu rugare de ertare trebuie să recunoscü, că mare dreptate are d. Hunfalvy, pentru că asemenea numiri cum suntü acele indicate pe charta menționată pöte în Mangiuria se găsescü der nu în Ardealü; d. e.:

pentru cerealele române? Tabela următoare, care înfățișează esportul nostru de cereale cu Anglia, Austro-Ungaria în lei răspunde la această întrebare.

Anii	Cereale esport.	Englittera	Austro-Ung.
1881	157,255,557	77,532,449	45,801,130
1882	197,920,416	92,876,242	51,831,203
1883	172,557,013	87,129,889	46,333,006
1884	136,182,614	59,966,820	45,923,917
1885	188,711,105	79,186,615	59,995,426
1886	176,493,100	99,540,058	15,782,705

Din cifrele de mai sus reiese:

Ca târgul mai mare pentru cerealele noastre este Englittera, care cumpără jumătate din produsele esportate din România;

Că Austro-Ungaria a fost, până la expirarea convențiunii de comerț, al doilea târg important pentru grânele noastre;

Că îndată după expirarea convențiunii esportul pentru Englittera s'a urcat, er în monarchia vecină de abia s'a esportat a patra parte din cât se esporta înainte, și acest esport s'a făcut în mare parte în cele dintâi șese luni ale anului 1886, adică când convențiunea era încă în vigoare.

După cum am atârta în numărul 5 al Revistei, în articolul *Esportul din România în 1885 și 1886*, cerealele, cari până acum se desfăceau în Austro-Ungaria, dela încetarea convențiunii, parte au trecut în Englittera, er restul în Franța, Olanda, Belgia și Italia.

Așadar, întru cât privește principalul nostru articol de esport, adică grânele, acestea după ce nu s'au mai putut desface în Austro-Ungaria, au apucat calea Occidentului, care ni-a cumpărat în 1886 toate grânele disponibile și cu prețuri avantajoase în raport cu prețurile ce s'au desfăcut în 1885, când ne aflam sub regimul convențional.

După ce cifrele ne-au incredințat, că cerealele noastre și au aflat alte piețe de desfacere, după ce li s'au închis târgurile austro-ungare se trecem la vite.

Ecă care a fost esportul nostru de vite în total și în Austro-Ungaria în cei din urmă șese ani, exprimăm în lei:

Anii	Totalul esportului	Esportul în Austro-Ung.
1881	16,597,429	15,231,229
1882	10,877,538	9,598,735
1883	11,642,451	10,315,085
1884	7,600,124	6,368,851
1885	6,355,465	2,987,428
1886	7,221,155	3,142,044

Resultă din aceste cifre că Austro-Ungaria a fost principalul târg pentru desfacerea vitelor noastre.

Că la 1881, când granițele erau deschise vitelor noastre, noi am vândut Austro-Ungariei vite cornute și rimători pentru 15,281,229 lei, er după închiderea granițelor acest comerț a fost redus numai la rimători și chiar acesta a mers descrescând, până ce a ajuns la neînsemnata cifră de 3,142,044 lei.

Că îndată după ce s'a închis granița monarchiei vecine, comerțul nostru de vite a apucat și densul altă direcțiune, și merge dezvoltându-se potrivit cu împrejurările.

Și pentru a pune pe cetitor în pozițiune să judece el singur situațiunea, dăm aci următoarele cifre cari reprezintă în capete comerțul nostru de esport de vite cornute și cu rimători, atât în total cât și în special cu Austro-Ungaria:

Anii	Vite cornute		Rimători	
	Totalul esportului.	In Austro-Ungaria.	Totalul esportului	In Austro-Ungaria
1881	20,792	18,004	178,430	176,990
1882	2,260	162	136,317	132,479
1883	3,276	129	143,654	141,733
1884	3,209	320	73,648	72,138
1885	11,821	142	36,275	29,596
1886	17,619	265	45,527	41,855

Din aceste date reiese:

Că în 1881, adică în plin regim convențional cu Austro-Ungaria, am esportat în această țară 18,004 capete de vite cornute și 176,990 rimători.

Clui	în loc de Clui
Hahnagi	Hălmagi
Illy	Ilia
Mühlbach (Sebeș)	Șebiu și Săbișu
Kökelberg	Cetate de baltă
Selchen	Șeica mare.
Cocosna	Cojocna.
Aranyos	Arieșu.
Maresu	Mureșu.
r. Mülbachen	necunoscut.
r. Hoar	necunoscut.
Noesig	necunoscut.

Cum va sta lucrul cu esactitatea numirilor localităților țării românești de pe aceea chartă Dumneșeu va ști, căci eu unul tot ce mai știu este că redactorii *Convorbirilor Literare* stau la aceeași înălțime toponimică ca și editorii lor.

Sătul fiind a ceti tot numai articuli politici gazetăresci, cari nu trăesc mai mult de 24 ore, m'am încercat să-mi mai nutresc sufletul și cu scrieri literare românești.

Pus'am mâna pe „*Convorbirile Literare*” dela începutul anului și săltând de bucurie am vădut în sumăr anunțată o traducere a lucrării d-lui Bergner numită: „*În țera Moților*”, der răsfoind am rămas ca și spăriat când am citit:

„Ținutul Moților începe dela *Offenbanya*, se întinde peste *Topanfalva*cuprinde satele de munte *Alboc* care este al doilea în *Câmpeni* (?)... și de unde coborîndu-te dai în valea lui *Aranyos*, și mergi spre

Că dela închiderea graniței în 1881, s'a produs fenomenul următor: de pe o parte în cei dintâi ani comerțul cu vite cornute a cădut dela 20 mii capete la două și trei mii capete; că la 1885 s'a ridicat la 11,821 capete; și în 1876 la 19,619 capete; cu alte cuvinte, că cu toate că granița a fost închisă despre Austro-Ungaria, noi am ajuns a vinde în aite țări același număr de vite cornute cât am vândut în Austro-Ungaria, în 1881, adică când granița era deschisă.

Că comerțul cu rimători cu Austro-Ungaria s'a redus și densul treptat dela 1881 până la 1886, căci granița a fost periodic închisă, astfel că dela 176,990 capete esportate în 1881, acestu comerț a cădut la 42,855 capete în 1886.

În fine, că în ce privește comerțul cu rimători nu am putut până acum afla alte piețe pentru desfacerea lor.

Așadar, după expirarea convențiunii de comerț cu Austro-Ungaria, situațiunea esportului nostru este: cerealele le-am desfăcut în Englittera și în alte țări, er vitele cornute am ajuns a le esporta în 1886 în număr totu atât de mare cât esportam și în Austro-Ungaria. Singurul articol pe care nu am reușit a-l desface pe alte piețe sunt rimătorii.

Situațiunea noastră ca țară de esport nu a suferit der o lovitură pre simțitoare prin faptul încetării convențiunii de comerț. Că am încercat a pierde, cine o contestă? Însă aceste pierderi sunt așa de neînsemnate, încât nu potu atârta atât de greu încât să ne decidă a încheia unu tractat de comerț, care ar fi împovăratu pentru agricultura noastră și ar lovi în născânda industriei. Să cumpănim der cu cea mai mare luare aminte foloșele și inconvenientele și să decidem în conformitate cu interesele noastre.

Deșiu, Martie 1887.

Poporul român din Deșiu în sera lăsatului de dulce, 27 Faur a. c., a avut un fel de sărbătoare națională prin arangiarea balului său filantropic în favoarea fondului pentru edificarea noii biserici românești. Acesta singură petrecere a poporului din carnevalul acesta a reeșit preste acceptare bine în privința materială și morală; semn, că fiă-care Român de aici este pătuns de lipsa ridicării unei biserici mai corăspundătoare timpului în care trăim. O petrecere populară românească atât de imponentă până acum n'a mai fost în Deșiu; numărul celor întruniți a fost aproape la 500 persoane.

Comitetul arangiator, în frunte cu d-lu protopop Ioan Velle, s'a compus din următorii poporen: Teodor Colceriu, Vasile Petrișor, Ioan Macicășianu, Ioan Roman, George Suleanu, Dumitru Condor, Ioan Sichișan și Vasile Bene, cari toți merită recunoștință pentru că, decă se va procede în totu anul cu asemenea energiă în adunarea banilor pentru biserică, preste câțiva ani vom ave capitalul de lipsă, de vre-o 6000 fl., spre a puté reincepe lucrul bisericii, întrerupt încă din anul 1877.

D lu protopop ca colectant a mijlocit următoarele subscrieri dela inteligența din loc: Ioan Velle 2 fl., Velle Sándorné 2 fl., Velle Sándor 1 fl., Augustin Munteanu 2 fl., Petru Mureșianu 1 fl., P. Anca 1 fl., Alexandru Rakoczi 1 fl., Simeon Corpodenu 1 fl., Ioan Mureșianu 1 fl., George Gradovicu 1 fl., Alesiu Bogdan 1 fl., Paul Huza 1 fl., Floreanu Hatusa 50 cr., Gabrielu Manu 1 fl., Vasiliu Hosu 2 fl., Dr. T. Mihali 2 fl., Alesiu Hosu 1 fl.; la olalta 21 fl. 50 cr. În bal s'au primit ca suprasolviri dela d-nii Vasiliu Casa din Cheșei 50 cr. și Augustin Deceani 1 fl.

Din Gherla s'a colectat prin d-lu Petru Huza dela: Cineva 3 fl., Bilțiu 1 fl., Șerban 1 fl., Coroianu 1 fl., Vasiliu Pop 1 fl., Borgovan 1 fl., Cartice 1 fl., Ioan Tömösvary 50 cr., Alexandru Duca 1 fl., Andreiu Anton 1 fl., S. Galia 1 fl., Ioan Doleanu 50 cr., Cineva 50 cr., Teodoru Lupu 50 cr., A. Todoranu 1 fl., Banda Iles 50 cr., Nicolae Sima 50 cr., G. Pasica 1 fl., Martinu Câmpianu 50 cr.; laolaltă 19 fl. 50 cr.; suma totală

Aburdanya și Zalatna până la Ompolyicza.... Calea cea mai frumoasă este dela *Torda la Topanfalva*. ..Iancul este înmormântat la *Körösbanya* (!)

Afară de „*Convorbirile Literare*” cu anevoi cred că s'ar mai găsi cineva ca să afirme că acesta ar fi țera Moților.

Moțul grăesce românește și de aceea étă cum ar traduce elu traducerea din „*Convorbirile Literare*”.

„Ținutul Moților începe dela *Baia*, se întinde peste *Câmpeni*.... cuprinde satele de munte *Albac*, care este din sus de *Câmpeni* și de unde coborîndu-te dai în valea *Arieșului* și mergi spre *Aburd* și *Slatna* până la *Amoșta*.... Calea cea mai frumoasă este dela *Turda la Câmpeni*.... Iancul este înmormântat la *Baia de Crișu* (adecă esact la *Tebea*).“

Ei bine, înțelegi că d. Bergner, care nesciind românesc se folosesc și d-sa ca și Hunfalvy de charța murală a d-lor Socec et Comp., der nu pote odată cu capul să-mi esplic cum se face ca d. Negruzzi în calitatea d-sale de savant academician și profesor universitar să publice în seriosul d-sale organu asemenea *zeflemele* literare turcesci în loc de convorbiri literare românești.

Bucureș, Februarie 1887.

Teofilu Frâncu.

187 fl. 75 cr., din care subtragându spesele de 45 fl. 25 cr., rămâne venit curat 142 fl. 50 cr., cari s'au adaus la fondul bisericii, sporit astfel la 3200 fl.

Ne implinim o datorință plăcută aducându pe calea acesta tuturor sprijinitorilor petrecerei și scopului ce-lu urmărim mulțumită publică. Ne luăm voiă totodată a propune onoratei inteligențe române din Deșiu, ca și în vira viitoare să aranjeze în acestu centru alu municipiului — cu 90% Români — în scopul edificării bisericii, un bal românesc pentru inteligență, prin ceea ce credem că s'ar da un bun ajutor în cauza reedificării bisericii, întreruptă de atâta timp din cauza lipsei de mijloce.

Șteganul.

Ultime sciri

Viena, 9 Martie. — „*Wiener Abendpost*” află că *Regele și Regina României* se vor duce la *Berlin* spre a asista la serbările aniversării a 90-a a zilei născerii împăratului Wilhelm în 22 Martie.

Pesta, 9 Martie. — „*Pester Lloyd*” țice, că e autorisat să declare ca falsă scirea că Impăratul Franciscu Iosefu ar fi ășit comitelui Andrassy, la balul Curții, că resbelul e aproape cu neputință. Impăratul nu a ășit nimic cu ar puté fi talmăcit în sensul acesta.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

BERLINU, 10 Martie. — Dieta imperială discută proiectul militar. Inteuul paragraf, care stabilește septenatul, s'a primit cu 223 contra 48 voturi; au fost 83 abțineri. Alu doilea paragraf s'a primit cu 247 contra 20 voturi; eelealte paragrafe s'au votat unanim. Intregu centrul, afară de 7 membri, s'au abținut dela votu.

BUCURESCI, 20 Martie. — Senatul a acceptat proiectul de lege, care ordonă *imediată organizare a milițiilor*.

DIVERSE.

Fi-va rășboiu? — Va fi! Neapărat, rășboiu trebuie să fiă, pentru că împăratul a promis Muscalului la anul 1849, că-i va da un sac de galbin pentru că i-a scăpat țera din bucluc cu ocaziunea revoluției din 1848, der împăratul nostru nu s'a ținut de vorbă și de aceea împăratul Muscalilor vrea acum să scotă cu puterea dela împăratul nostru sacul cu galbin pe care i l'a promis, din care cauză rășboiul nu se pote încunjura. Așa se vorbește acesta de politici țeran dela sate în comitatul Hunedorei.

Nu mai este floxeră. — O descoperire din cele mai importante pentru comerțul horticolu. În ședința din 7 Februarie 1887, la Academia de sciințe din Paris, d-nii Couasnon și Salomon au comunicat că, după multe cercări și esperiențe ce au făcut, au descoperit cu cel mai mare succes distrugerea în totală a gândacului că și a oulor floxerei prin opărirea tulpinei și a rădăcinei viilor cu apă fêrtă de 45—50 graduri centigrade; planta nu se vatemă de felu. Când o plantă, fiă chiar delicată, este în buchetu său în ole, și se gășește sub prepus de floxeră, pote fi pusă cu totul 2—4 minute în o baie de apă fêrtă de 50 grade centigrade; nu se vatemă cât de puțin planta.

Înblânditoare de șerpi. — În teatrul Eden din Paris se produse de timp îndelungat voluptoșă Negră Miss Mercedes cu dresații ei șerpi uriași. Într'una din zile îi trăsni unui ténér principe parisian prin minte a curta pe dama cea negră. Acesta dispără cu elu lăsându în teatrul Eden șerpii ca orfan. Animalele sunt adăpostite într'unu cufêru mare, nutrimentul li-se dă printr'o țevă, însă nimeni nu cuteză a se apropia de ei. Direcțiunea a plătit chiar datoriile înblânditoare de șerpi pentru a'i face reintorcerea mai plăcută, pe toate colțurile stradelor se vedu anunțurile desperatei direcțiunii: „Mercedes, reintorce-te la șerpii tui,“ — până acum fără rezultat.

Glumă brutală. — Din Antwerpen se scrie, cu data de 26 Februarie: Eri seră pe la 9 ore apără în ospătaria (Bois de Pontisse) în Herstal, unde serbătorea vr'o 15 persoane, îngroparea carnevalului, un om îmbrăcat femeesce Unul dintre cei de față voi a improvisa o glumă de totu nesărata. Elu stropi hainele deghisatului cu petrolu, le dădu foc și într'o clipă fu omul asemenea unui stălp de foc cuprins de flacări. Ceilalți comesen, în loc a'i da ajutor, inpinseră pe șermanul afară, unde reuși unui trecător a înăbuși focul. Imediat fu adus un medic, care declară starea nenorocitului ca fără speranță. În adevêru după vre-o câteva ore de chinuri grozave muri șermanul. Rêufăcătorul fu arestat chiar în aceeași seră.

Editor: Iacobu Mureșianu.
Redactor responsabil Dr. Aurel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena
din 9 Martie st. n. 1887

Table with 2 columns: Item description (e.g., Rentă de aur, Rentă de hârtie) and Price/Value.

Bursa de București.

Cota oficială dela 24 Februarie st. v. 1887.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Renta română, Renta rom. amort.) and Price/Value.

Cursul pieței Brașov

din 10 Martie st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Bancnote românești, Argint românesc) and Price/Value.

Publicațiune de licitațiã.

Pentru asigurarea edificãrii bisericei gr. cat. în Șomcuta-mare se va ține licitațiune publicã la 25 Martie 1887 st. n. în opidul Șomcuta-mare în cancelaria opidanã.

Spesele edificãrii suntu preliminate în suma de 28,115 fl. 05 cr. Condițiunile licitațiunei, precum și planul bisericei edificãnde se potã vedã în tãtã ziua înainte de amãzi la subscrisulã curatore primarã alũ comunei bisericescã gr. cat. din Șomcuta-mare.

Toți acei întreprindãtori, cari dupã legile de industriã au dreptulũ și vrãu a concuã la acãstã licitațiune suntu provocați prin acãstã publicațiune, a se presenta în loculũ și ziua susũ amintitã seu în persoanã, seu prin plenipotentiãțiã provãduți cu documentele recerute, ori a trimitã oferte legale pe lângã depunerea cautiuni de 5% a sumei de 28,115 fl. 5 cr.

Ofertele atãtũ verbale cãtũ și în scrisũ care nu vorũ corãspunde recerintelor de mai susũ nu se vorũ lua în considerațiune.

E necondiționatũ de lipsã, ca ofertele date în scrisũ sã conținã: atãtũ cu numerũ cãtũ și cu litere suma, pentru care întreprindãtorulũ primesce edificãrea, cã cunãscã condițiunile edificãrii și referințele locale, și cã condițiunile le primesce pentru sine a fi deobligãtoãre.

Ofertulũ datũ în scrisũ ori verbalũ pentru întreprindãtorũ va fi îndatã deobligatorũ și nerevocabilũ, ẽã pentru comunitatea bisericeascã gr. cat. din Șomcuta-mare numai dupã aprobãrea consistoriului episcopescũ gr. cat. din Gherla.

Șomcuta-mare, 25 Februarie 1887.

P. Dragoșũ,
curatorũ primarũ.

1-2

Nr. 12/1887. c. adm.

Publicațiune.

Comisiunea esmisã pentru administrãrea averei bisericei gr. or. din cetatea Brașovului dela Sf. Treime voesce a edifica și ecupa din nou mãra aflãtoãre în comuna Poiana Mãrului la valea lungã.

Spesele s'au satoritũ cu 1676 fl. 39 cr. v. a. Intreprindãtorii își potã preda ofertele lorũ provãduțe cu unũ vadiu de 10% curatoriilor încredințați cu pertractãrea ofertelorũ, care pertractãre se va ține la 21 Martie a. c. 11 ore a. m. în cancelaria bisericei la Brașovũ tãrgulũ cailorũ sub Nr. 34.

Planulũ, preliminarulũ și condițiunile se potã vedã la notarulũ comisiunei Iordanũ I. Munteanu assesorũ la scaunulũ orfanalũ.

Brașovũ în 5 Martie 1887.

In numele comisiunei administrative

Curatorii esmiși:

2-3 Thomas Langer m. p. Iordan I. Munteanu m. p.

Avisũ d-lorũ abonați!

Rugãmũ pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumãrațiunei sã binevoiascã a scrie pe cuponulũ mandatului postalũ și numerii de pe fãșia sub care au primitũ țiarulũ nostru pãnã acuma.

Domnii ce se abonezã din nou sã binevoiascã a scrie adresa lãmuritũ și sã arate și postultimã. ADMINISTR. „GAZ. TRANS“

Mersulũ trenurilorũ

Valabilũ dela 1 Octomvãre st. n. 1886.

pe linia Predealũ-Budapesta și pe linia Teiușũ-Aradũ-Budapesta a calei ferate orientale de statũ reg. ung.

Large table with 4 main columns: Predealũ-Budapesta, Budapesta-Predealũ, Teiușũ-Aradũ-Budapesta, and Budapesta-Aradũ-Teiușũ. Each column contains train routes, station names, and departure/arrival times.

Nota: Orele de nôpte suntu cele dintre liniile grãse.